

Sammandrag av Muhammed al-Ghazâlîs och Sayyid Qutbs tafsir på koranens 106:e kapitel

Muhammed al-Ghazâlî: Vissa kommentatorer anser att denna sura är ett komplement till eller en fortsättning på surah al-Fîl som föregår den.

Strategiskt situerad mellan Europa och Asien har den arabiska halvön sedan tidigt varit en viktig handelsrutt mellan dessa två kontinenter. Som omtalade köpmän bildade sexhundralets araber en viktig länk mellan romarna i norr och indierna i öst och söder. Regelbundna handelskaravaner brukade korsa halvön och förde med sig i båda riktningarna alla slags varor och gods.

Klanen Quraysh i Mecka, och i dess omgivande städer tjänade stort på denna förtjänstfulla situation.

Så att Quraysh kunde förbli enade och trygga, enade och trygga såväl vad gäller derad vinter- som sommarfärder. Därför skall de tillbe Herren till denna helgedom som har gett dem föda när hungersnöden hotade och trygghet när fruktan hade fått makt över dem. (v.1-4)

Fred och trygghet är en förutsättning för utveckling och politisk och ekonomisk frihet. Med sin starka och orubbliga karaktär personifierade de en fri anda som i sin tur gjorde dem till de mest lämpliga kandidaterna för att axla Islams budskap och föra det vidare till mänskligheten.

Sayyid Qutb hänvisar tillbaks till den tid då profeten Abraham byggde Kaba. Då Abraham var färdig vände hans sig mot Gud med bönen: Herre! Gör detta till ett tryggt land och skänk dess folk ... deras uppehälle! (2:126).

Så Gud gjorde huset till ett fredens hus fritt från mänsklig auktoritet och tyrrani. Han skänkte frid och säkerhet till alla som sökte skydd där, medan fruktan fanns överallt runt omkring. Till och med då människorna överskred gränserna och tillskrev gudomlighet till andra än Gud och dyrkade avgudar fanns där fred och säkerhet. Gud säger om dem som bodde runt omkring det:

Har de inte sett att Vi har gjort deras stad till en säker tillflykt medan övergrepp mot människor ständigt äger rum runt omkring dem? Kan de ändå fortsätta att tro på lögnen och förneka sanningen? (Koranen, 29:67).

Då elefantens folk maršerade för att förstöra helgedomen hände de saker som beskrivs i den föregående suran, al-Fîl. Detta styrkte Kabas ställning som helgedom och Quraysh status som dess förvaltare i hela arabien. Detta underlättade också för dem att etablera två

handelsrutter, till Jemen under vinter och till Syrien under sommaren.

Dessa speciella gåvor av Gud påminns Quraysh om precis som de i den föregående suran påminns om incidenten med elefantens folk. Det vill säga nåden över dem att de kunnat bli vana vid två inkomstbringande karavaner om året, att de genom Guds nåd kan leva i välstånd trots att omgivningen är öde och bar. Ur Hans nåd har Han gett dem trygghet från fruktan vare sig det är i deras hem, invid helgedomen eller på handelsresorna.

Gud påminner dem om detta för att de skall skämmas för att de underkastat sig andra varelser medan Gud är Husets Herre och Den som gett dem allt detta: Därför skall de tillbe Herren till denna helgedom som har gett dem föda när hungersnöden hotade och trygghet när fruktan hade fått makt över dem.

Källor:

M K Bernström, Koranens Budskap, Proprius, Sthlm 1998

M Al-Ghazâlî, A thematic Commentary on the Qur'an, Islamic Booktrust, Kuala Lumpur 2001

S Qutb, In the Shade of the Qur'ân, online utgåva: Youngmuslims.ca

